

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Конто почт. шадн. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічне 15-00 „
Піврічне 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 долар,
Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 зол., Німеччині 750 зол.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехословач-
чині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бол-
гарії 750 зол., Австрії 750 зол.—
Зали адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Свято великих роковин у Львові.

Архирейська Служба Божя в храмі св. Юра.

Львів, 1-го листопада 1933.

Цьогорічні роковини першого листопада припали в прегарний день. Ще далеко перед 10-ю годиною ранку зашавивали маси народу до архикатедральної церкви св. Юра, щоб взяти участь у торжественному Богослуженні, присвяченому п'ятнадцяти роковинам великого національного чину в день 1. листопада 1918 р.

Точно в 10-й годині передполуднем почалася архирейська Служба Божя, яку відправив Провс. св. Іван Бучко в асисті крилошан митрополитичної капітули. В часі Служби Божої виголосив глибоко продуману та високопатрістичну проповідь, присвячену листопадним роковинам, парох архикатедральної церкви о. прабат Леонтій Куніцький. Службу Божею співав архикатедральний хор під багудою п. І. Охримовича. Після Служби Божої хор відспівав „Боже Великий Єдиний“. На тому й закінчилося це величаве церковне торжество.

Церква була битком набита. На перших репрезентативних місцях бачили ми б. членів уряду ЗУНР з през. д-ром Костем Левицьким на чолі і б. головного вождя Української Галицької Армії ген. Тарнавського. За цим останнім позаймали місця б. булавні старшини УГА. Крім того бачили ми на репрезентативних місцях представників наших центральних установ, голову УНР і голову УНДО д-ра Д. Левицького, всіх присутніх у Львові послів та закінців представників нашого національного преси.

Святочне засідання в УНДО

дня 1. Листопада.

Львів, 1. листопада 1933.

У 15-ті роковини великого національного зриву в день 1-го листопада 1918 р. відбулося п'яті в год. 1-й зполудне святочне засідання президії присутніх у Львові членів Центрального Комітету, запрошених львівських членів УНДО та послів і сенаторів. Засідання відкрив голова УНДО і УНР посол д-р Дмитро Левицький. Рішення, добре підготований реферат про 1-го листопада 1918 р., перетинаний кількома цінними споминами, виголосив пос. д-р Степан Білик. Святочне засідання закінчив коротким кінцевим словом пос. д-р Левицький.

В 150-ліття Духовної Семинарії у Львові.

Львів, 2. XI. 1933.

Ректорат Духовної Академії у Львові започинав учора, в середу 1. ц. м., заповіджені у пресі торжества в приводе 150-ліття львівської Духовної Семинарії святоною Службою Божею в церкві св. Духа (т. зв. семинарицькій) при вул. Комерцанка. Службу Божею відправив о. ректор д-р Юзеф Сліний в асисті духовенства, співав хор богословів під диригентурою син. Жолкевича. Провів про вагу в досягненні Духовної Семинарії серед нашого народу виголосив о. радн. Терентійський. На богослуженні явилися, крім професорів і студентів Дух. Академії, запрошені представники українських установ, представники української нац. преси і маси вірних.

Друкарня „ДІЛО“

Львів, Ринок 10. Тел. 29-26.

Виконує швидко і солідно вс'якого роду друкарські роботи

по найдешевших цінах!

„ЦЕПЕЛІН“ НАД ФР. АРТИЛЕРІЙСЬКИМИ ЗАВЕДЕННЯМИ.

ПАРИЖ, ПАТ. Підполк. Мажін у „Пті Журналі“ твердить, що з 30. вересня на 1. жовтня з'явився над Сальбєр (між Орлеаном і Бурж) „Цепелін“, себто перелетів майже 1/3 Франції ніким незапомічений. Мусів летіти дуже високо, з погашеним світлом. Над Сальбєр кружляв ок. 1. год. нічу пів години низько над землею в околицях військових теренів. На хвилину засвітив світло, щоб освітити терен. Безсумніву мета подорожі була військова.

ВЖЕ ВІДІХАВ ДО АМЕРИКИ.

ПАРИЖ, 1. XI. ПАТ. Амбасадор СРСР повідомив, що Літвінов подорожуючи інкогніто покинув учора рано Париж, щоб поїхати до Америки. В Шербургу сказав Літвінов журналістам, що ще не знає, коли вернеться. Поїхав кораблем „Беренгарія“ в шифом прес. бора.

СКАНДИНАВСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ.

ЛОНДОН, 1. XI. ПАТ. „Таймс“ у передовиці обговорює вагу скандинавської конференції, яка відбулася в Копенгазі при участі данського та шведського прем'єра. Часопис зазначає, що Данія має причини зєднати собі приятелів із півночі, бо гітлерівці підбурюють німецьку меншину в півд. Ютландії, яка перед мировим трактатом належала до Німеччини від часів Бісмарка. Відколи Гітлер дійшов до влади в німецьких школах півд. Ютландії наука йде, мовляв, у сенсі німецької пропаганди за новою злукою Ютландії з Німеччиною.

ЧИСТКА В КОМПАРТІІ.

МОСКВА, ПАТ. При генеральній чистці комуністичної партії усунули м. і. нач. редактора органу кермуючих господарських кол. часопису „Економіческая Жізнє“ і члена колегії нар. комісаріату Майліна. Йому закинули буржуазське походження, кар'єровництво, контрреволюційні погляди, м. і. троцькістську минушину і т. і.

З українського комсомолу усунули за останніх 6 місяців чистки понад 8.200 членів.

АНГЛІЙСЬКИЙ РЕДАКТОР НА ВОЛІ.

БЕРЛІН, ПАТ. 1. XI. Бюро Конті повідомляє, що влада приказала випустити на волю кореспондента „Дейли Телеграфу“ Пантера, якого недавно арештували були в Мінхені під закидом шпіонажі.

Прокуратор не найшов причин для формальної скарги. Всеж Пантера виселять із Німеччини, бо, як твердить комунікат, виконував своє звання невідповідно.

І В БУКАРЕШТІ ЗАВОРУШЕННЯ.

У вівторок отворили в Букарешті конгрес антисемітської ліги проф. Кузн. При тому прийшло до протигидівських заворушень. Підпалили кілька крамниць, жид. прохожих нападнували.

І В ТРАНСІОРДАНІ ЗАВОРУШЕННЯ.

АМАН, 1. XI. ПАТ. У Трансїорданії вибухли заворушення під неприємність еміра Абдула-га, який поїхав на інавгурацію пристані в Гаїфі. Влада приготувана на дальші заворушення. Офіційно заперечують вісто в Каїрі підчас заворушень юба заатакувала двох англійських старшин.

Без покривдження арабів

З Амані на зборах у зв'язку з подіями в Палестині емір Абдулаг візав демонстрантів до спокою та щоб не вірили фальшивим чуткам. Англійський уряд має зобов'язання супроти жидів, одначе без покривдження арабів.

З Брукліну повідомляють, що арабська ексекутива внесла до Ліги Націй протест проти подій в Палестині.

ПІКАР КАНДИДАТ НАГОРОДИ НОБЛЯ

СТОКГОЛЬМ, ПАТ. Часописи повідомляють, що бельгійський професор Авг. Пікар, відомий з лету в стратосферу в кандидатом до одної нагороди з ділянки фізики. Цього року признають дві нагороди, одну за минулий рік, другу за цей рік. Другим кандидатом є американець Уїлієм Брі, професор університету в Кембридж у стелті Месечуєтсе. Нагороди з ділянки фізики й хемії признають 9. листопада. Тоді теж признають літературну нагороду.

ГІНДЕНБУРГІ ЗРІКАЄТЬСЯ В ХОСЕН ГІТ-ЛЕРА?

Берлінський кореспондент „Пті Парізієн“ повідомляє, нібито Гінденбург небором зречеться становища президента в хосен Гітлера. Після плебісциту Гітлер одержить право промовляти в імені всього народу, тому зясує за кордоном, головю Франції, імперативні мирові пропозиції.

КІНЕЦЬ ПРЕСОВОГО КОНФЛІКТУ.

Завдяки розмовам між мін. Нойратом і амбасадором Хінчуком устійнили, що обі держави мають вдержувати звязки незалежно від ріжниць у системах урядів. Більшовицькі журналісти знову працюватимуть у Німеччині, німецькі в СРСР.

РЕВІЗІЯ СТАРОГО ЗАВІТУ.

З Берліну повідомляють, що шкільна влада заповіла основну ревізію Старого Завіту, щоб пристосувати його до духа викладів нової німецької школи.

НАГОРОДА ДЛЯ НАЙЛІПШОГО РЕПОРТЕРА.

ПАРИЖ, ПАТ. Вперше признали нагороду імені Альберта Л'ондр, призначену для фахового репортера у висоті 5.000 франків. Нагороду дістав репортер „Журналю“, який в другому го-лосуванні одержав 8 голосів проти 3 голосів контр-кандидата Дамтоа, репортера „Інтрасіжану“.

Польська Академія Літератури.

Як передавали ми вже в позинці з 21-го м. м. до цієї Академії ввійшли такі передбачені кандидати: Серошевський, Олаф, Берент, Каден-Валдровський, Мірліам, Вой, Іжиковський, Зелі-дзький, Ростіровський, Рижмольський, Кланіер і Хойновський. Замість Ізабелічичної, що є урядовцем міністерства і особистою секретаркою марш. Пілсудського, ввійшов поет Лосілія і за-мість Струга, що зрієє пропонуваною йому по-чести, драматург Шанявський. Хоча резигнація Струга була неприємною весподіванкою для уря-ду, що хотів зібрати найповажніші імена, тепе-рішній склад Академії є таки великим дипломатичним успіхом. П організаторам удалося зібрати в одній установі таких неприємних особистих ворогів як Вой та Іжиковського, що, до речі, оба ставились досі скептично до величини Казона.

Бандровського, який найбільше побирався за Академією і своєю ролюю в ній. Склад Академії поважний. Можна би мати деякі застереження щодо новеліста Хойновського і публіциста Рижмольського, але старших великих письменників має Польща нині так мало, що вибір не був лег-кий. Не стало Пшибишевського, Жеромського, Каспровича, Реймонта, Вайсенгофа, Орлана; Тетмар, колишній великий лірик, доживає віку в санаторії для умов недержавних. Мірліам від дов-гих літ непрацездатний старець. Єдині два живі критики, що йдуть невинно за духом часу — Іжиковський і Вой підтримуватимуть духа кри-тики і боронитись перед „лазюшницю“, яка ла-зисає майже над кожною державною академією що підлягає міністерській контролі.

З життя православної церкви в Польщі.

II. ЦЕРКОВНЕ БЕЗЧИНСТВО.

Ні одна з офіційних актів, виданих православною єпархією в Польщі, не має такого значення для характеристики церковного проходу з погляду його відношення до українського питання, як саме лист митр. Дениса про почайські події. Він з'явився рівно місяць після останніх; але читаючи його, находишся під міцним враженням, що писала його рука ще охвилювана, бо з кожного рядка листа промовляє обурення, образи, бажання дошукати свого противника. Неврівноваженість автора виявилася навіть назвою, — на самому стилі листа, що в оригіналі вражає, очевидно шаршавістю. Трудно припустити, щоб автор цілий місяць задержував у собі переживання почайської маніфестації, і тому приходить додумуватися, що до написання листа привели його якісь інші обставини, а не ця маніфестація. Чи часом не лист митрополітського проповідання про конвентуальне призначення православної єпископа для Волині, про що недавно були вістки в пресі? — В кожному разі, тільки психічним станом автора можна пояснити неволені прикмети листа так і його зміст.

Говорячи про почайські події, митр. Денис заявляє, що „від самого початку Гора Почайська не була свідком такого церковного безпорядку і „доріччя“ (вишестя національних прерогатив, згуків „слава“). Таке твердження ми вважаємо за негідне в історію та суверенно в дійсність. Не такі речі „бачила“ св. Гора Почайська напрямці цілих десяти років — від 1903—1914...

Тут працювали славянофільські члени Іліодор і Віталій зі Союзу Русского Народу. Тут мистився штаб Союзу Русского Народу на цілу Волинь, видаючи знаменитого „Почайського Листка“ та листок СРН. У дні вродистих свят тут відбувалися маніфестації СРН з російськими національними прапорами, царськими портретами, виступаннями „ура“ (точніше, по волинському, — „гура“). Тут же на лаврському подвір'ї, зі спеціально збудованого помосту виголошували проповіді проти „жидів і прочіх іноземців“ та танцювали „українці“...

Митр. Денис, у чині архимандрита і єпископа, не раз був свідком цих подій і не може про них не пам'ятати. Чи він протестував проти них, виникаючи їх за безчестя для св. місця, за образи головної святині „кто-заважав коян“, непошану до Царни Небесної і Преподобного Іова Ні, він мовчав, бо вважав, що все діється в порядку. Очевидно, його архипастерське серце інакше реагує на „договорення“, інакше на українське.

Митроп. Денис обвинувачує „луцьких діячів“, що вони були провідниками почайської маніфестації. Це теж не відповідає історії та дійсності. „Луцькі діячі“ лише використали те, що пильно підготували інші, а саме — православна

духовна влада. Вона провадила агітацію (через підлегле духовенство) серед української людності, щоб ти масово відшлях до Почаєва на день 10. IX., тут приняти свого архипастира та подякувати йому за його працю. (Ця підготовчу працю зраджує сама митрополітська преса, напр. у статях одного з консисторських співробітників: „Радуйся, Волинська Земле“ і „Яничари на роботі“ в „Слові“, ч. 71, і 73.). Духовенство розбурхало свою безоглядну агітацією волинську людність, зворушило її правдиві почуття, причинилося до масової подорожі до Почаєва, щоб тут прийняти свого архипастира, хоч і не в тому дусі, як собі бажала духовна влада. Вона не могла не знати про правдиві переживання

української людності, незалежної від „луцьких впливів“, — хочби зі страхом, тих своїх агітаторів, що нещадно пам'ятали українські організації до „честования“ високого класу, але вона — духовна влада — цей факт вистежувала. „Луцькі діячі“ зміло використали загальні настрої, впровадили його в організовані ряди і безперечно причинилися до поміркованості народної маніфестації.

Чи використання церковного місця в урочистих свят для демонстрації фальшивих національно-моральних почуттів не є найбільшим церковним безчинством і провинкою проти Бога? Чи не сама духовна влада причинилася до тих подій які в Почаї мали місце і могли спричинити гострої форми, бо „луцьких діячів“? Ми гадаємо, що — так, і вважаємо ці події за спротиву Богу кару та Боже застереження для сучасної єпархії.

Ант. Гірський.

Життя перемагає теорії.

„Спра теорія — алено дерево життя“.

Тер.

Старий соціалістичний діяч, борець за соціалізм у Новому Світі Антон Сінклер офіційно виступив із соціал-демократичної партії та віддав себе до диспозиції Рузвельтові, що робить спробу „контролювати капіталізм“. Сінклер вважає спробу Рузвельта такою важливою, що ніхто не мусить займатися тут становища — „моя хата з краю“. Кожний мусить підтримувати цю спробу з усіх сил. Вчинок Сінклера має суто моральне й пропагандистське значення. Старий соціаліст, опозиціонер, що десятиліттями шперто боровся з урядом аляни тепер до державної акції „буржуа“ Рузвельта позитивне становище. Це вплив життя, що переборює всякі теорії.

Прийшла ця вістка якось рівночасно з появою двотижневика — „За Україну“ і в ньому ми бачимо щось неймовірне — статті людей різних партій: від монархістів аж до соціалістів включно. Всі сходяться на одному — Москва має дупити, Москва нас нищити, якої вона фарби не була: чорної чи червоної. Не монархісти, не комуїсти, а московські різнобарвні шовіністи нищать український наріз, нищать Україну. Там нищать не тільки українських „абологічних націоналістів“, але всяку людину, зв'язану з Україною, з її територією, з її культурою. Чи він походженням москаль, як Волобуєв, чи навіть московського походження, як Мик. Хвильовий — усіх їх помирає, усіх нищить шовінізм Москви, як тільки почне а їх уст слово про щось про криман України. Українці жидівського походження як Олена Курило або грузинського як Осип Германієв, культурні робітники за суто культурну українську працю просядають по тирмах. Злочинів їх шукають у словниках, а злочини ці такі: форми-

ли — вір, полус — бігу, екатор — рівня. Ш переклади, на думку московських шовіністів, настільки злочинні, що тих, які працювали над словником, треба посадити в тюрму або вислати під „полус“, щоб автор переконався, що „полус“ це суто московський „полус“, що його перекласти на українську мову не можна, але українці можуть до цього переселитися. Плян Москви — знищити ціле населення України, заморити його голодом, а з України московські шовіністи хочуть зробити „дику поле“. Перед цими планами замозкають академічні суперечки на тему: „Республіка чи монархія“ та „Якої нам треба республіки“, бо перед українською нацією стоїть грізна проблема — жити чи вмерти. Ось чому ми в часописі „За Україну“ знаходимо статті: монархісти, унітаристи, соціал-революціонери та соціал-демократи. Чи співчить не про те, що ці люди зрікаються своїх поглядів? Зовсім ні! Це свідчить, що вони не зрікаються своєї мрії. Тому і зійшався до громади, щоб рятувати Україну. Грізна небезпека Батьківщини змусила синів її в одну громаду. Бо життя переборює всякі теорії. Гасло „За Україну“ летить думати бігуна до рівнина — де лише живе яланське українське душа. І ці осінні дні, дні суму переживають дні, мусять зважати всіх нас, пробудити нашу енергію, пригладати нам мисль обов'язку Батьківщини, вищою за всякі теорії та навіть перед вічним життям нації за наше темне життя.

М. О.

ЛИСТОПАД — МІСЯЦЬ УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ! Не відмовте жертви для тих, що потерпіли у боротьбі, вишліть їм на адресу УКТОД Львів, Потоцького 48.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З 3. ЛИСТОПАДА 1933.

Д-Р АНДРІЙ ЛАСОВЕЦЬКИЙ.

2)

Устоїття народин великого винах дника.

(Довіщення).

На самоті — Балістит. — Наукова праця в лабораторії у Сан-Ремо та Беркборн. — Несподівана смерть. — Огляд праць. — Головні прикмети характеру. — Психізм. — Суїцидні та гримаси совісті. — Заповіт: Нобелів фондация. — Космополітизм.

Одначе вперта адана Нобля дає собі швидко раду з усілякими труднощами та супротивностями (управа місця заборонила йому виробляти нітрогліцерин у обсязі міста). Повсталала нова лабораторія задалека від Стокгольму на озері Мелер на спеціальній поромі.

Тимчасом збунт на новий вибуховий матеріал більшав: потребували його в каменоломнях, хспальнях, при будові доріг, залізниць, тунелів, каналів, до закінчення війни і до війни. Тому вже з кінцем 1864 р. заохочив Альфред Нобель першу акційну спілку для виробу нітрогліцерину, яка збудувала в березні 1865 р. велику фабрику в Вінтервікен біля Стокгольму. У цій фабриці Нобель був спочатку всім: адміністратором, директором, кореспондентом і скарбником. Одначе і цим не задовольнилася ця непосидюча натура. Його плани далеко ширші: треба оплатувати свої винаходи в усіх державах, усюди позакладати спілки та фабрики, а самому позв'язатися уліпшенням нового вибухового матеріалу тим більше, що кількість катастроф андсалазок небережного обходження з ним була щораз більша (першу фабрику в Німеччині в Крїмелі над Лабом знищив землетрус величезної сили).

Нобель не тратив духа. Сам подорожував з одного кінця Європи на другий і особисто переконував усіх, що причиною катастроф була людська недбайливість. Зі здвоєною енергією забрався до експериментів, яких метою було зробити нітрогліцерину менше небезпечною. Ці експерименти увінчалися успіхом у 1866 р. А саме змішана з кремнякою себто з масою кремняких шкаралупок дуже дрібних одноклітинних організмів (головно кремністок) нітрогліцерина дала густу, наліва цілку вибухову мішанину, яку можна було від тоді зовсім безпечно перевозити. Ця мішанина не реагувала ні на удари ні на потрясіння, а крім цього спалювалася зовсім спокійно. Зате при відповідній „початковій запалі“ вибухова сила нової мішанини, наляної дуже влучно Ноблем „динамітом“, була така сама, що й нітрогліцерину. Патент на динаміт дістав Нобель у 1867 р. Найбільшою рекламою для динаміту була катастрофа одного корабля, що віз транспорт динаміту до Перу. Біля столиці Ліма динаміт експлуатовав і зник корабель за кілька хвилин секунди!

Осигнувши всілякі величезні успіхи і закладши цілий ряд своїх фабрик (м. і. в Америці), Нобель почав шукати самоти. Тому присвятив свою увагу більш науковій та технічній праці над даними і новими винаходами. Після німечко-французької війни осів у Парижі, де жив як багатий чужаць. (Там познайомився з відомим політиком-вождом Леоном Гамбеттою і при його допомозі заваз у Франції свою фабрику в Панайолі). У власній лабораторії винайшов він у Парижі 1875 р. вибухову желатину, яка єдиним прикметами перевищила динаміт. Дванадцять літ пізніше появилося його „Балістит“ себто бездимний порох. Одначе французи не могли йому забрати того, що він чинив чей останній вина-

хід італійцям і привели його покинути Францію. Нобель перенісся 1891 р. до Італії, де над берегами Середземного моря купив у Сан-Ремо чудову віллу „Міло нідно“ („Моя гніздо“). У городі цієї вілли уладив собі велику лабораторію. Ще разіше покинув усі свої провідні становища у своїх підприємствах. Літні місяці перебував у Швеції в місцевості Беркборн біля Бофорсу. (Свій рідний край любив дуже: неж був край, де Нобель, світовий чоловік, „найштов, порівнюючи, найбільшу кількість чесних людей“). У тамтешній лабораторії розпочав деякі дуже цікаві праці з ділянки електрохімії. Носився з думками про плазми: хотів створити щось у роді „скандинавських заводень Круппа“. Одначе важна недуга серця, помітна і назовні, не дала йому докінчити початих праць. Помер несподівано 10. грудня 1896 р. на самоті в Сан-Ремо.

У спогадах людей живе Альфред Нобель ч винахідник динаміту та фундатор Нобелівської нагороди. Одначе не сміємо забувати, що творчий ум Нобеля не обмежився тільки до ділянки вибухових матеріалів. Працював він антревало також з електрохімії, оптики, біології і фізіології. Крім цього сам сконструював машини потрібні до фабрикації вибухових матеріалів та уліпшив методи дистиляції для нафтового промислу в Баку, до якого дала почин його старший брат. Пізніше займався Нобель технікою зброї, виробом штучного кавчуку, штучної шкіри та шовку. Вислідом усіх цих праць було 129 патентів.

Бачимо з цього, що найважливішою прикметою Нобеля були незвичайна енергія і охота до праці. „Життєвий досвід навчив мене, що великі оділичені маєтки ніколи не приносять щастя. Вони лише зменшують природні здібності. Навіть ці, що мають велике майно, повинні де-

НОВИНКИ

— Слідство в справі атентату в консулаті РСР у Львові щодо інших осіб, які були в зв'язках із Лемиком, ведуть як наразі. Досі в цій справі арештували кільканадцять осіб. Після устаткування доказів, залежно від вислідів слідства, покажуться чи обвинувачені стануть перерахунок судом чи перед судом присяжних.

— У зв'язку зі стріляниною на Губернаторських Валах львівська влада безпеки та судова видала заарештування, щоб викрити ті особи, які брали участь у тій демонстрації. Зараз після стрілянини прийшов на місце військовий прокуратор Краєвський, щоб почати слідство. Вже на Краєвський, щоб почати слідство. Після переслухання 19 придержаних молодих людей, всіх арештованих перевезли з будинку вояківства до с. в'язниці та передали прокураторові окр. суду у Львові. В їх справі йде прокураторське слідство. На приказ прокуратора тіло застріленого Вітезкякши перевезли до інституту судової медицини. Ствердили, що 40-літній вбитий це кравчиня, яка жила при вул. Ліній ч. 8. Прокуратор приказав перевести секцію тіла, щоб ствердити безпосередню причину її смерті. Між арештованими студентами було шість, які подали, що живуть в Академічному Домі, а три в Ремісничій Бурсі. Поліція негайно перевезла ревізію в Академічному Домі, Ремісничій Бурсі та 10 приватних мешканців. У бурсі придержали 40 осіб, із них 30 зараз випустили, а 10 відставили до поліційних арештів для дальшого слідства. В Академічному Домі ревізію перевезли від год. 1.30 до 9 рано. Поліція придержала трьох студентів, яких шукала влада безпеки та суд. Ствердили, що 15 осіб жило в Академічному Домі незголошених. Поліція придержала понад 50 студентів, яких відставила до поліційних арештів. Майже всі вони готові в поліційній поліції за нелегальну та антидержавну діяльність. Частина арештованих звільнили, частину передали до диспозиції прокуратора. Під час ревізії в Акад. Домі — як твердили польські держави — знайшли чимало доказового матеріалу, деякі предмети були старанно сховані, головні нелегальні видавництва та пропагандні відозви в справі діяльності ОУН. На Губернаторських Валах відбулася львівська ревізія.

— До арештування д-ра Чорненка. Ревізія в станиславських адвокатах Онуферка, Чорненка, Лабія, Биха та Литвинюка — як твердили польські держави — виявила в канцелярії д-ра Чорненка документи, що торкаються двох арештованих, які тепер сидять у станиславській в'язниці, в саме Федька Найдича та Віктора Штерншуса. У зв'язку з вислідом ревізії проти Штерншуса та Найдича повели слідство за державну зраду, незалежно від арештування лав. д-ра Чорненка та його апіканта Осипа Бойчука.

— Знижки залізничних білетів. У польському м-сті комунікації ухвалили постанову знижки залізничних білетів, що мала б обов'язувати ще перед Новим Роком. До 130 км. буде всього 10 проц. знижки, на більших відстанях прогресивно до 25 проц. Ціну додатків за поспішні поїзди обнижать із 25 до 20 проц. ціни нормального білету III. класу, при чому при обрахунку віддалення основною одиницею вважатимуть 50 км., а не, як досі, 100 км.

— Саботажі? П. А. Т. повідомляє, що нічю на 1. листопада перетяв хтось телеграфічні й телефонічні дроти здох залізничного шляху Борислав-Дрогобич на переїзді між станціями Губичі-Дережичі. Це мовляв, діло ОУН, бо рівночасно на дзвіниці та церкві в Губичах витісняли хтось жовто-сині прапори з протидержавними написами. Прапори усунули, винюників шукають.

— Вітосові та Кернікові не виплатили дієт. Соймовий касієр відмовився виплатити по-сольські дієти для пос. Вітоса та Керніка, коли секретар Строніцтва Людового зголосився по виплату. Іншим бувш. берестейським в'язням м. н. пос. Ліберманові, що є в Парижі, дієти виплатили. Соймова влада відмовилася дати в цій справі висновок.

— Шість місяців арешту за випозичування часописів. У Ярославі відбулася судова розправа проти кіоскарів Марка Колча та його жінки Марії, за те, що за винагородою вилончили часописи. Колча ухилилися, а Колчову засудили за цей проступок на 6 місяців арешту.

— Львівська хроніка. При вул. Арцишевського ч. 6, вискочила з III. п. 34-літній зарізняк Вікт. Августинівна. Перед тим напилася бонгу та поперетинала собі жилу. Причина: нуджа. — Із крамниці Швердлінга при вул. Соніній 39, злодій жерал тютюну та шкільного приладдя на 3.000 зол. — На службовичку Ротманівну впала пегла з гангсу дому при вул. Замарстинівській 21. Ранену забрали до шпиталю. — На Джерельній вулиці невідомі бандити побили та поранили ножами Мойсея Фенгера.

— 860 мов налічують на цілому світі. Інші мови є діалектами мов головних. В Європі є 89 мов, Азії 123, Америки 117, в інших частях світа 417 мов. Число діалектів не дається точно означити, приблизно воно доходить до 5.000. Неможливо було теж означити чисельно безліч мов і діалектів на слабо заселених просторах Азії й Африки.

— Фатальна роля. В Лондоні виставляли перед кількома місяцями оперетку „Дібаррі“. В головній ролі виступала берлінська артистка Анні Алерс, яка незабаром у присутності аде-раування вискочила з балюною спід кимати і вбилася. Тоді ролю Дібаррі почала грати відома артистка Еванс. Незабаром після першого виступу вона згинувала в часі автомобільної катастрофи. Ніхто не хотів грати тієї фатальної ролі, аж нарешті молода субретка Гільяр згодилася на неї. Під час репетиції вона захворіла і швидко померла. До нині не вдалося більше знайти артистки до тієї ролі. Вей відмовляються бути на сцені метресю Людовика XIII, що згинувала на гілкотині.

— Шекспір був італійцем. Так твердить італійський „професор“ Людіж Бельотті, що є одночасно спирітистичним медієм і малярем. У таких самім благословеннім стані дістав він теж звістку з другого світа, що Шекспір, над якого автентичністю, стільки вчених доміть собі голову, був італійцем, ще й приятелем Джордана Бруна. Називався він Джованні Козьольяцца, що значить те саме, що „Шекспір“ себто „Трясопис“ (той, що трясє списом). Той італійський Трясопис, мусів 19-літком утікати з Італії з політичних мотивів до Англії. Бельотті твердить, що сам дух цього анонімного геніального драматурга обійня йому навіть до-ставити рукопис „Гамлета“, досі похований

в якійсь могилі у графстві Ессекс. На довід цього навіть підписався по англійськи „Шекспір“, підчас цього історичного сеансу. Тезо-ше інші італійські професори повинні зробити аналізу тексту всіх творів Шекспіра і справа буде менш-більш так само закінчена, як з Ко-ломбом.

— Річні ністки. В околиці Янушова відкрили великі поля багаті в золото; це заслуга пікто-ралітної наукової геологічної експедиції. — У Варшаві стилив перед судом директором по-рожного товариства „Орбіс“ Мойсей Шалло-вер, який ошукав 2800 жидів-переселенців, що склали гроші на подорож до Палестини. — Французький міністр внутр. справ звільнив 24 урядовців з ріжних банків гри, які ошукували державний скарб при сілесті податків. — В ріж-них сторонах Німеччини влав сніг і мороз до-ходить до 8 ступнів нижче зєра.

✠ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

о. ЛЕВ ПЯСЕНЬКИЙ, довголітній парох в Репліці, пов. Жолтва, є-ловник і голова просвітних і господарських мі-ських установ, помер по довгій і важкій хворобі у Львові дня 31. 10. 1933. у 65. році життя. По-хорони відбулися в п'ятницю 3. листопада в год. 10-ї в церкві св. Петра і Павла на Личаць-ський цвинтар.

СПОРТ.

УКРАЇНА — ГАСМОНЕЯ 1:1 (0:1).

Змагання товариські. „Україна“ без Липчука і Ка-шля, якого заступив Юрменюк. Гасмоней без адьманді-ковського Бірибаха.

Змагання ці були справді цікаві, але не стояли на високому рівні. Завинили тут налади обох дружин, бе-грали слабо, комбінаційні потягнення не змагалися і стріля майже не було. Натомість на аноті зважали стояли оборони обох дружин, котрі без труду відки-дали атаки анемічних нападів.

У першій частині Гасмоней мав легку перевагу і до-волі часто загрожував воротам України. Чорно-червоні ма-ють лише кілька небезпечних випадків, котрі або до-дає оборона противника, або нещасливий стріл із боку ворот. В 32 хвилині Максимів перестрілює, здобуває найкращу позицію. В 39 хв. добуває Гасмоней зго-тову паріжську зі стрілу чільника.

У другій частині більше з гри має Україна, але на-пад ніяк не може порадити собі з доброго оборони противника. Гра прибирає на темп. На згадку заслу-жує гарний біг Максимів і центри — невикористані у 42 хв. добуває Цимбал по солов'яку бігу вирішуваче го-рота. Ще гарний випад України і гра кімнотис.

Судуював п. Куримайль. Випадів ок. 1.500.

МИСТЕЦТВА ЛІГІ.

КРАКІВ. Погонь — Вісла 1:1 (0:1).

ВАРШАВА. Чорні — Варшавяни 3:2 (1:0).

КРАКІВ. Подгуже — Гарбаряни 2:0 (2:0).

ПОЗНАНЬ. Варта — 22 п. п. 2:2 (0:1).

ЗА ВХІД ДО ОКР. ЛІГІ.

Гасмоней — Білий Орел 3:0 (воковер).

ЯРОСЛАВ. Огніско — Світязь 4:1 (2:1).

ЗАКОРДОННИЙ СПОРТ.

ВІДЕНЬ. Радіа — Славія (Прага) 2:3. Було 10 ти-сяч глядів. Азіра — Крікетер 11:3, Довна — Вахер 4:1. ПАРИЖ. Візань — Париж 4:1.

Театри.

Великий Мський Театр.
Четвер, 2. XI. год. 7.30 веч. „Васіля“.
П'ятниця, 3. XI. год. 7.30 веч. „Васіля“.
Театр Різнообразностей.
Четвер, 2. XI. год. 7.30 веч. „Моя сестра та я“.
П'ятниця, 3. XI. год. 7.30 веч. „Моя сестра та я“.

Кіно.

АДРІА: „Під куртеллю“ (Вл. Буріч).
АПОЛЬО: „Мушу тебе здобути“ (Іван Келера).
АТЛАНТИК: „Кінг-Конг“.
ВАНДА: „Історія душі“.
КАСНО: „Якою мене бачивш“ (Грета Гарбо).
КОПЕРНИК: „Королівський людко“.
КОЛІСЕН: „Портоні ночі“, режис. Шу-каєв перичка".
МАРУСЕНЬКА: „Омеля Мозес“ (Ша-дом Аша).
МІРАЖ: „Бабі“ (Анні Ондра).
МУЗА: „Його оксиделіція субєкт“ (Е. Бодо).
ПАЛІАС: „Мушу тебе здобути“ (Іван Келера).
ПАН: „Екстаз“.
ПАСАЖ: „Нін жаху“ (Том Мікс) і ко-медія (Філіп і Філіп).
СТИЛЕВЕ: „Брати Карамізови“ (Досто-євський) та режис.
ХИМЕРА: „Пі Князя Величність“ (із Лівією Гарей).
УТІХА: „Заборонене передмістя“, ре-жис. „Затяжнийо вальсе“.

Закордонне радіо.

Четвер, 2. листопада 1933.
Кенігсберг (217,1) 17.55 Рел. пісні, 20.10 Фортепан на 4 руки; Мор. Острава (283,5) 12.35 Військова оркестра; Братислава (279,3) 16.00 Концерт, 19.30 „Ла Фудр“ ком. опера Галеві; Штрасбург (345,2) 21.30 Концерт; Гельсінгфорс (363,1) 19.20 Спіє; Прага (488,4) 19.30 „Трубадур“ оп. Верді; Візань (517,2) 11.30, 12.00 Кон-церт, 17.15 Рел. пісні, 19.00 Камер. музи-ка, 20.25 „Погода“ пес. Барліха; Буда-пешт (530,5) 12.05 Хор, 19.10 Рел. концерт; Харків (937,5) 8.00, 13.30 Концерт, 15.00 Для дітей, 17.30 Опера або балет.

П'ятниця, 3. листопада 1933.
Мор. Острава (283,5) 16.00 Концерт, Брно (342,1) 20.10 Фортепан; Ляйпціг (359,6) 23.00 Концерт сучасної музики; Рим (441,2) 17.15 Вок-інструм. концерт; Прага (488,4) 19.25 Концерт; Візань (517,2) 11.30, 12.00, 17.15 Концерт; Рига (525) 16.00 Рос. пісеньки; Будапешт (530,5) 18.00 Цир-оркестра, 19.30 Опера; Харків (937,5) 2.00, 19.00 Симф. концерт, 16.00 Для дітей, 10.50 Аудіція, 13.30 Сучасна музика, 15.00 квар-тет; Париж (1724,1) 22.30 „Роз на Воасін“ ком. опера Шалла.

Львівське радіо.

Четвер, 2. листопада 1933.
7.00—7.55 Радіоніа аудіція; 12.05, 12.35 Популярна музика з грамофону; 15.30 Го-сподарські вістки; 15.40 Трио Чайковсько-го; 16.40 Відчит з духовного віддху; 16.55

ОСТОРОГА!

Сотні фабрикантів наслідують опаккування і марку пудру світової слави

5 FLEURS FORVIL-PARIS

Однак гатунку і запах пудру не можна наслідувати. Звертайте увагу на опаккування пудра, на яким повинен бути напис:

5 FLEURS FORVIL-PARIS

Цей пудер виробляють лише в Парижі

Перфуми і туалетові води

5 FLEURS FORVIL-PARIS

Іауть у справжнім триумфальнім поході через усі великі міста Європи і Америки.

Щоб остерігтись від підробок, продаємо їх лише в оригінальних пачках, ніколи на вагу.

Органовий реєстраль; 18.00 Римські мѣта-комби; 18.20 Аудіція; „Дом Хуан Тено-ріо Зоріаля“; 19.35 Веселля; 20.00 Фейл; „Задумний день“; 20.15 Вечірній денник; 20.25 361жєва бірка; 20.30 „Причари“, ві-рничі сцени; 22.00 Техн. скрипка; 22.15 Спортові вістки; 22.25 Поважна музика з грам. пант.

П'ятниця, 3. листопада 1933.

7.00—7.55 Радіоніа аудіція; 11.45 Кому-ністи, Грамофон; 12.05, 12.35 Дізна; 15.30

Господарські вістки; 15.50 361жєва бірка; Грамофон; 15.55 Аріа та пісні (Генр. Зель-ська); 16.20 Оркестра (грамофон); 16.40 Серед кінжик; 16.55 Скрипка; 17.30 Аріа та пісні (Московський); 17.55 Грамофон; 18.00 Відчит; 18.20 Легка музика; 19.25 Фейлетон; 20.00 Муз. балачка; 20.15 21.15 Симф. концерт; 21.00 Відч.; Львівськ-сена; 22.40 Спортові вістки; 22.50 Танго-ва музика; 23.05 Найгарніші твори з грам. пачк.